

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופטת גאולה לוי
רמ"ש 7450-10-20

ג.ס. ע"י ב"כ עוה"ד אלונה פרידמן	המבקש
נגד	
מ.ס. ע"י ב"כ עוה"ד סיון אלה-לוי	המשיבה

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה באשדוד (כב' השופטת ע' אלפסי - ס"ג) מיום 25.09.2020, בתלה"מ 56377-07-20, בה נפסקו מזונות זמניים לילדיהם המשותפים של הצדדים.

1. הצדדים, בני זוג נשואים משנת 2011, הם הורים לשני קטינים - נ' ילדת 2014, וט' יליד 2017. בסוף שנת 2019 נקלעו יחסי הצדדים למשבר. בין הצדדים התנהלו שני הליכים ליישוב סכסוך שלא צלחו. ביולי 2020 הגישה המשיבה תביעת משמורת, תביעה רכושית ותביעה למזונות קטינים, במסגרתה התבקשו מזונות זמניים.
2. בהחלטה למזונות זמניים בחן בית המשפט, על פי התשתית שנפרשה לפניו בשלב זה, את המצב הכלכלי של כל אחד מההורים ואת צורכי הקטינים. לגבי המבקש, נקבע כי הוא משתכר 9,670 ₪ נטו בממוצע, הוא מתגורר בבית הוריו, ולאחר ניכוי השתתפות בהוצאות מדור והוצאות מחיה אישיות, הכנסתו הפנויה הועמדה על 7,000 ₪ לחודש. לגבי המשיבה, נקבע כי היא משתכרת 9,860 ₪ נטו בממוצע, היא מתגוררת בדירה שכורה בה התגוררו הצדדים יחד, תמורת 4,500 ₪ לחודש, בתוספת 1,300 ₪ החזקת מדור. נקבע כי חלקה של המשיבה במדור והחזקתו כ-3,480 ₪ לחודש, ולאחר ניכוי סכום זה והוצאות מחיה אישיות, הכנסתה הפנויה הועמדה על 4,380 ₪ לחודש. על בסיס האמור, נקבע כי היחס בין ההכנסות הפנויות של ההורים הוא 40% למשיבה ו-60% למבקש. חלוקת זמני השהות בין ההורים, היא כזו שהקטינים שוהים 4 לילות בשבוע עם המשיבה, ו-3 לילות בשבוע עם המבקש.
3. הוצאות המחיה של כל ילד הועמדו על 1,400 ₪ לחודש, לרבות בריאות ונסיעות. יחד עם הוצאות מדור והחזקתו (2,320 ₪), צרכיו של כל קטין הועמדו על 2,560 ₪ לחודש. לכך מתווספים הוצאות חינוך שהם בגדר רכיב משתנה שאינו תלוי שהות, ואותם העריך בית המשפט עבור הקטין ט' ב-930 ₪ לחודש עבור מעון, ו-480 ₪ בחודש עבור צהרון לקטינה נ'. נפסק כי כיוון שהילדים נמצאים אצל המבקש כ-40% מהזמן, הוא נושא בפועל ב-2,050 ₪ בחודש. לגבי היתרה, הבחין בית המשפט בין הילדים. ביחס לבן ט' בן ה-3, נפסק כי החיוב הוא אבסולוטי ולכן חויב המבקש במחצית היתרה (1,530 ₪ לחודש), ובמלוא הוצאות המעון. ביחס לבת נ' בת ה-6.5, חויב המבקש בהתחשב ביחס בין ההכנסות הפנויות (60%), היינו 920 ₪ לחודש ו-60% מעלות הצהרון.

הבקשה לרשות ערעור

4. בבקשה לרשות ערעור טוען המבקש לפגמים בהחלטה ולפגמים בהתנהלות הדיונית שקדמה להחלטה. המבקש קובל על כך, שההחלטה ניתנה לפני שהוגשה תשובת המבקש לתגובת המשיבה לתשובת המבקש לבקשה למזונות זמניים. למרות שבהחלטה מיום 18.09.2020 ניתנה לו זכות תשובה תוך 7 ימים, ההחלטה ניתנה ביום 25.09.2020, לפני שחלפו 7 ימים, שכן ההחלטה ביום 18.09.2020 נצפתה בשעה 19:00 בערב ראש השנה. ב"כ המבקש מציינת גם, כי מיום

21.09.2020 ועד 02.10.2020 היא שהתה בחו"ל, אך לפני עזיבתה מסרה למבקש גרסה חסרה אותה הוא נדרש להשלים ולהגיש. כשהגיע להגשה ביום 27.09.2020, נתקל בקשיים טכניים, מה גם שהחלטה ניתנה מבלי להמתין לתגובתו.

5. בגוף העניין טוען המבקש, כי בית המשפט ערך חישובים בלתי ברורים ובלתי סבירים, ובסופו של יום השית על המבקש את מרבית הוצאות הקטינים (בעין ולידי המשיבה) בסך של 5,020 ₪, בנוסף למלוא הוצאות החינוך של הקטין ט' ומחצית הצהרון של הקטינה נ'. מדובר, כך נטען, בתוצאה אבסורדית שמבוססת על חישובים מעורפלים, שגויים ושאינם עומדים בדרישות הפסיקה העדכנית. למבקש טענות גם לגבי התחשיבים המספריים ולהערכות ביחס להוצאות החינוך.

6. למבקש טענות ביחס לקביעות העובדתיות הלכאוריות של בית המשפט קמא, לעניין השתכרות ההורים וחישוב ההכנסה הפנויה. לגבי חלוקת זמני השהות, קובל המבקש על ההתעלמות מחלוקת הזמנים השוויונית בחופשות וחגים. לטענת המבקש היה על בית המשפט להביא בחשבון גם את כוונתו לעזוב את בית הוריו ולשכור דירה עצמאית. הוא מצוין כי מלכתחילה הסכימו הצדדים שהמבקש יעזוב לבית הוריו לתקופה מוגבלת, עד שיוסכם כיצד תבצע הפרידה הרכושית. לטענתו, אלמלא החיוב הגבוה במזונות, הוא היה שוכר דירה וחוזר לחיים עצמאיים. המבקש מפנה לטבלת שכר שצורפה לתגובתו ולא זכתה להיקרא בזמן, ולפיה למשיבה הכנסה ממוצעת של 9,950 ₪ נטו, ולמבקש הכנסה ממוצעת של 8,800 ₪ נטו.

7. מלבד טענות אלה, בפי המבקש טענה עקרונית, והיא שיש להחיל את הלכת בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (ניתן ביום 19.7.2017) גם על ילדים מתחת לגיל 6. טענתו המרכזית של המבקש, היא כי מן הראוי היה לקבוע שלאור הכנסות הצדדים וחלוקת הזמנים הכמעט שווה, יש להתייחס באופן זהה למזונות שני הקטינים, ולא להשית על המבקש חיוב אבסולוטי במזונותיו של הקטין ט'.

המבקש מעלה טענות עקרוניות וחברתיות נגד החלוקה ה"הלכתית" לקבוצות גיל, כאשר בעידן העכשווי אין כל הצדקה להבחין בין ילד מתחת לגיל 6, לילד מעל גיל 6. נטען כי מדובר במקרה קלאסי שמבוקש "לגלגל" להכרעה בבית המשפט העליון, שכן ההורים הם בעלי הכנסה דומה החולקים הורות משותפת בזמנים כמעט שוויוניים. לשיטת המבקש, חלקו במדור מסופק בכך שהילדים לנים אצלו 6 לילות בשבועיים. לגבי הוצאות המדור שיש למשיבה, יש להפחית משכרה לצורך חישוב הכנסתה הפנויה, ולא להשית רכיב מדור על המבקש. ככל שיש הבחנה בין שני הקטינים, החיוב במדור של הקטין ט' צריך להיעשות בקיזוז ימי השהיה אצל המבקש.

8. המבקש טוען אפוא, כי כלל אין מקום לחיובו במזונות, ודי בכך שהוא נושא בהוצאות הקטינים בעת שהם שוהים אצלו. לחלופין, אם מתחשבים בפער בהכנסות הפנויות כתוצאה מכך שהאב אינו שוכר דירה, המזונות צריכים לעמוד על 599 ₪ בחודש ו-66% מההוצאות שאינן תלויות שהות. המבקש מוסיף וטוען בהתבסס על תחשיבים מורכבים, כי גם אם מתייחסים באופן שונה לקטינים בשל הבדלי הגיל, ובהתחשב בכך שהמבקש מתגורר בבית הוריו, המזונות צריכים לעמוד על 1,822 ₪ לחודש בתוספת 52% מכל הוצאה שאינה תלויה שהות.

לבסוף מעלה המבקש טענות לגבי התיק הרכושי המתנהל בין הצדדים, טענות שלא ברור כיצד הן קשורות להחלטה בעניין מזונות זמניים.

9. המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה לרשות ערעור. לטענתה, מאז עזב המבקש את דירת המגורים בחודש יוני 2020, הוא סירב לשאת ולו בשקל בודד מהוצאות וצורכי הקטינים, וגם כיום לאחר החלטת בית המשפט קמא, הוא עומד על סירובו לשלם את מלוא חוב העבר. לטענת המשיבה, המבקש עדיין נאחז בציפייה כי לא יחויב כלל במזונות הקטינים, תוך התעלמות מהדין וההלכה, מגיל הקטינים ומפערי ההכנסה הפנויה בין הצדדים. המשיבה טוענת כי היא קורסת תחת הנטל, בעוד המבקש מתגורר בבית הוריו, שם הוא מקבל מימון מלא לו ולקטינים, ומי שמטפל בילדים בפועל היא אמו ואחותו. המשיבה טוענת כי הכנסתה נפגעה בתקופת משבר הקורונה, ואילו המבקש הוסיף לעבוד כרגיל ושכרו לא נפגע.

10. לטענת המשיבה, אין כל הצדקה להתערב בהחלטה בעניין המזונות הזמניים, שהיא החלטה מפורטת, מנומקת, נסמכת על האסמכתאות שהגישו הצדדים ומתחשבת בכל הפרמטרים הקבועים בדין. נטען כי למעשה שכרו של המבקש גבוה

מהשכר שקבע בית המשפט, משום שיש להוסיף את שווי עלות הרכב שהוא מקבל ממקום עבודתו, ולמעשה הכנסתו הפנויה גבוהה משמעותית מזו של המשיבה.

גם בקביעת צורכי הקטינים, טוענת המשיבה כי בפועל צורכיהם גבוהים מהסכום שקבע בית המשפט (1,400 ₪ לחודש). לשיטת המשיבה, בהתבסס על הקביעות של בית המשפט, על המבקש לשאת במזונות בסך 2,000 ₪ עבור הקטין ט', ו-976 ₪ עבור הקטינה נ', ובסה"כ 2,970 ₪. המשיבה מציינת כי לא היה מקום לקביעה לפיה המבקש נושא בעין בסך של 2,050 ₪ מהוצאות הקטינים שעה שהוא אינו נושא בהוצאות מדור, והוא נושא בעין רק ב-1,120 ₪ לחודש.

11. בפן הדיוני טוענת המשיבה, כי זכות התשובה שניתנה בהחלטה מיום 18.09.2020 (זכות תשובה תוך 7 ימים), ניתנה למשיבה ולא למבקש, והמשיבה אכן הגישה תשובה ביום 24.09.2020. היא מדגישה כי החלטת בית המשפט ניתנה חודשיים מיום הגשת הבקשה למזונות זמניים, והיא שמה קץ למשיכת הזמן של המבקש.

דין והכרעה

12. לאחר שבחנתי טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי הבקשה אינה מגלה עילה למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט קמא.

סעיף 52(ב) לחוקבתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 מורה כי רשות ערעור ניתנת לגבי "החלטה אחרת", אם שוכנעתי שהמשפט כיאה הערעור על החלטה הידונית במסגרת הערעור על פסי יהיה בכך כדי להשפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים או שעלול להיגרם לצד הליך נזק של ממש, או שעלול להתנהל הליך מיותר או בדרך שגויה. מכאן למדים כי ככלל, השגות על "החלטות אחרות" תעשה במסגרת הערעור על פסק הדין, אלא אם עלה בידי מבקש שרשות הערעור להראות כי מימסאות סחר - נזק של ממש, השפעה באופן ממשי על זכויות הצדדים או קיום הליך מיותר או שגוי.

13. לא שוכנעתי כי מקרה זה נופל לגדר אחד מאותם מקרים חריגים, בהם יש מקום לאפשר השגה על החלטת ביניים בעניין מזונות זמניים כבר עתה, במקום להמתין לפסק הדין. מבלי להקל ראש בהשלכות הכלכליות על הצדדים, לא מצאתי כי ערעור על גובה המזונות במסגרת פסק הדין ולא לאלתר, יגרום נזק של ממש או ישפיע באופן ממשי על זכויות הצדדים, מעבר להשפעה הטמונה בכל החלטת ביניים בעניין מזונות זמניים (החלטות בהן ככלל ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב). המבקש עצמו אינו מעלה בבקשה נימוק לכך שיש להידרש לסוגיית המזונות בדחיפות, כבר עתה במסגרת ההשגה על המזונות הזמניים, בניגוד לדרך המלך שהיא השגה על פסק הדין הסופי. המבקש אינו מצביע על קושי מיוחד הכרוך ביישום ההחלטה, וטענותיו נוגעות לצדקת ההחלטה, התשתית הראייתית וההיבט הנורמטיבי שלה, בהתייחס ליישום הלכת בע"מ 919/15 על מזונות קטינים מתחת לגיל 6.

14. אף אחת מהטענות, ודאי לא הטענות העקרוניות המבקשות לשנות מהדין הנוהג, אינה מצדיקה להקדים את המאוחר ולהידרש לסכום המזונות הזמניים שפסק בית המשפט לענייני משפחה.

יוזכר בהקשר זה כי, ככלל, אין זה מדרכו של בית המשפט של ערעור להתערב בקביעת שיעור המזונות, הנתונה להערכתו ולשיקול דעתו של בית המשפט בערכאה המבררת, אלא במקרה שלדעת בית המשפט של ערעור, באה הפסיקה על יסוד שיקולים מופרכים והתעלמות משיקולים שבית המשפט קמא היה צריך לתת דעתו עליהם (ע"א 192/82 סדן ג. סדן ל"ו(4), 169; ע"א 469/84 הדרי ג. שני, ל"ט(3), 197).

הדברים נכונים ביתר שאת כאשר מדובר בפסיקת מזונות זמניים (בע"מ 6088/06 פלוני ג. פלוני (ניתן ביום 1.8.2006); בע"מ 928/06 פלוני ג. פלוני (ניתן ביום 2.2.2006). בפסיקת מזונות זמניים, אין בית המשפט קמא מנתח באופן מקיף את מכלול הראיות. החלטת הביניים מבוססת על קביעות עובדתיות לכאוריות, בהן ערכאת ערעור אינה נוהגת להתערב. הכרעה סופית בעניין המזונות, לרבות בתקופה נשוא הבקשה לרשות ערעור, ממילא תינתן בתום ההליך, לאחר בירור מעמיק ויסודי.

נוכח אופיים של המזונות הזמניים, התערבות ערכאת הערעור בסכום המזונות הזמניים לא תיעשה אלא במשורה, במקרים חריגים בלבד (ר' בע"מ 1570/14 פלוני ג. פלוני (ניתן ביום 5.6.2014)).

15. במקרה דנן, לא מצאתי כי החלטת בית המשפט לענייני משפחה לעניין המזונות הזמניים היא בלתי סבירה באופן קיצוני המחייב התערבות בגובה המזונות הזמניים, וזאת לנוכח הנתונים שהובאו בפני בית המשפט קמא בדבר הכנסות הצדדים, חלוקת זמני השהות, צורכי המחיה ויתר הנתונים הכלכליים אודות המשפחה.

נכון למועד פסיקת המזונות הזמניים, קיים פער משמעותי בהכנסות הפנויות בין הצדדים. המזונות הזמניים נפסקים על פי מצב הדברים בפועל, ולא על פי התכניות העתידיות של מי מההורים. בעת פסיקת המזונות, המבקש מתגורר בבית הוריו ואינו נושא בהוצאות מדור, נתון עליו מתבסס כדין תחשיב המזונות הזמניים. ככל שיחול שינוי נסיבות מהותי בעניין זה, פתוחה האפשרות להגיש בקשה מתאימה בבית המשפט. גם בעניין השכר עליו התבססה ההחלטה, אין כל הצדקה להתערבות. ההחלטה התבססה על תלושי השכר שהציגו הצדדים בפני בית המשפט, ומכל מקום מדובר בקביעה לכאורית לעניין המזונות הזמניים והדברים יבחנו במסגרת התיק העיקרי. אוסיף כי חרף האמור בסעיף 10(ב) למסמך שהגיש המבקש ביום 27.09.2020, הוא לא צירף תלושי שכר מחדש יולי ואילך, אלא הסתפק בטבלת שכר מעודכנת שלא ניתן לבחון את מהימנותה, מה גם שעל פי הטבלה, שכרו באוגוסט עמד על 9,775 ₪, דבר שאינו תואם את הטענה כי שכרו נמוך מהשכר הממוצע שקבע בית המשפט קמא (9,670 ₪). מכל מקום, אין המדובר בפערים מהותיים שמחייבים התערבות ערכאת הערעור בשלב המזונות הזמניים.

16. התחשיב שערך בית המשפט קמא הביא בחשבון את הפרמטרים הצריכים לעניין. בית המשפט התחשב בפער בין ההכנסות הפנויות, בפער (הלא גדול) בחלוקת זמני השהות ובגילאי הקטינים. המבקש לא חויב לשאת בתשלום של מלוא צורכי הקטינים (צרכים אישיים, מדור, החזקת מדור וחינוך), אלא רק באופן חלקי. מלוא צורכי הקטינים (ללא חינוך שהוא נתון משתנה), עומדים על 5,120 ₪, זאת בהתבסס על הסכום הבסיסי שהוכר בהלכה הפסוקה, ולא מן הנמנע כי בפועל צורכיהם גבוהים יותר. המבקש חויב בפחות ממחצית הסכום, בסך של 2,450 ₪. לאור הנתונים שעמדו בפני בית המשפט וההלכה הפסוקה המבחינה בין קטינים מתחת לגיל 6 וקטינים מעל גיל 6, אין בידי לקבוע כי ההחלטה בלתי סבירה.

17. טענות המבקש, המבקשות לשנות מההלכה הפסוקה בדרך של "גלגול" המקרה לבית המשפט העליון, מקומן לאחר שיינתן פסק דין בתביעה העיקרית. פסיקת המזונות הזמניים נעשתה על פי הדין הנהוג, כאשר בית המשפט העליון שב והבהיר כי בע"מ 919/15 אינו מתייחס לסוגיית חלוקת נטל המזונות ביחס לילדים מתחת לגיל 6 (ראו, למשל, בע"מ 4637/18 פלוני נ' פלונית (ניתן ביום 10.7.2018)). ואף לא נמצא מקום ליתן רשות ערעור "בגלגול שלישי" בעניין זה. קל וחומר שאין ליתן רשות ערעור על החלטת הביניים, בטרם התבררו מלוא הנתונים הדרושים לעניין, ובטרם נקבעו הממצאים הנחוצים.

18. בהיבט הדיוני, לא שוכנעתי כי נגרם למבקש עוול, וכי עולה חשש לעיוות דין לכך שההחלטה ניתנה מבלי להמתין לתגובת המבקש לתגובת המשיבה לתשובת המבקש לבקשה למזונות זמניים. עיון במסמך שהוגש ביום 27.09.2020, אינו מלמד על כך שלו המסמך היה מונח בפני בית המשפט, הוא היה מוביל להחלטה שונה. עיקר המסמך עוסק בתשלומים למוסדות חינוך, דבר שנוגע ליישום ההחלטה ולא לקביעת החבות העקרונית. גם הטענה שהמבקש קונה דברים עבור הקטינים, אינה משנה מן הקביעה שלקחה בחשבון את העובדה שהמבקש נושא בחלק מהוצאות הקטינים בתשלומים בעין. אציין כי החלטת בית המשפט מיום 18.09.2020, בדבר "זכות תשובה תוך 7 ימים על גבי 3 עמודים בלבד", איננה חד משמעית. ההחלטה ניתנה על גבי כתב בי-דין שהגישה ב"כ המבקש אליו צירפה אסמכתאות לתשלום עבור מוסדות החינוך ובה קבל גם על כך שתגובת המשיבה מיום 09.09.2020 מהווה בקשה חדשה, ולכן הוא ביקש זכות תגובה לתגובה (לתשובה).

ניתן להבין את ההחלטה כמתן זכות תגובה למשיבה לבקשה של המבקש, וניתן להבינה גם למתן זכות תגובה למבקש. דומה כי כל אחד מהצדדים פירש את ההחלטה אחרת. מכל מקום, לא נגרם עיוות דין המצדיק התערבות בהחלטה למזונות זמניים.

19. בטרם סיום יוער, כי עד כמה שעלה בידי להבין את ההחלטה, סכום המזונות (ללא חינוך), הוא 2,450 ₪ לחודש כאמור בסעיף 19 להחלטה. בסעיף יש תחשיב מפורט שבא בהמשך לקביעות המספריות בסעיפים 13 עד 18. הסכום שנקבע בסעיף 1 בעמ' 4 - 2,970 ₪, לא ברור מאין הוא לקוח ונראה כי המדובר בטעות הקלדה. התחשיב של המשיבה בסעיף 27 לתשובה, לא מופיע בפסק הדין. מזונות הקטין ט' נקבעו בפסק הדין על 1,530 ₪ לחודש ולא 2,000 ₪ כטענת המשיבה, ומזונות הבת הקטינה נ', נקבעו על 920 ₪ לחודש, ולא 976 ₪ לחודש כטענת המשיבה.

לבסוף יצוין כי בדיון לפני ביום 26.11.2020 מסרו הצדדים כי בשנה זו אין הוצאות עבור מעון של הקטין ט', אלא עבור צהרון בלבד. נמצא, כי חברתו הכוללת של המבקש נמוכה מהסכום לו טען בבקשה לרשות ערעור. בבחינה כולל של ההכנסות הפנויות לעת הזו, צרכי הקטינים וחלוקת זמני השהות, לא קמה עילה המצדיקה מתן רשות ערעור.

סוף דבר - הבקשה לרשות ערעור נדחית.

המבקש ישלם למשיבה הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך 7,500 ₪. הערבון שהופקד יועבר למשיבה באמצעות באת-כוחה, על חשבון ההוצאות.

מתירה פרסום ההחלטה, ללא שמות ופרטים מזהים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

דינים ועוד - מבית חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ
[/https://www.dinimveod.co.il](https://www.dinimveod.co.il)